

تولیدکننده اسباب بازی های چوبی از فرصت ها و مشکلاتی که در تولید اسباب بازی های داخلی وجود دارد، برایمان می گوید

مصائب شیرین

با انرژی بیشتری به کار ادامه دهند و اسباب بازی های خلاقانه ای تولید کنند. یک روز قلاب ماهیگیری ساختند، یک روز رورونک چوبی و روز دیگری هم اسب چوبی ساختند. هر روز علاقه والدین بیشتر شد و بسیاری از خریداران پیام های تشکر خود را به همراه فرزندان خردسالشان که با اسباب بازی ها بازی می کردند، برایشان فرستادند. این روزها نه تنها بچه ها که حتی بزرگسالان هم از اسباب بازی های این خواهر و برادر می خرنند و گاهی به عنوان دکوری از اسباب بازی ها استفاده می کنند.

مشکلات تولید

درست است ساخت یک اسباب بازی می تواند خیلی جذاب باشد. کار با چوب و رنگ لذت بخش است اما تولید اسباب بازی با مواد اولیه چوبی مشکلات خاص خودش را دارد. مشکلات از همان ابتدا شروع می شود از تهیه مواد اولیه برای تولید از تهیه چوب و رنگ مخصوص.

مواد اولیه برای تهیه یک اسباب بازی وارداتی است و اتفاقاً مشکلات هم از همین جا به وجود می آید. از جایی که آن ها هر روز شاهد گران شدن مواد اولیه هستند و این موضوع بر قیمت تمام شده تاثیرگذار است. دغدغه افزایش قیمت البته باعث کاهش مشتری ها نشده است چرا که اسباب بازی های چوبی آن ها مدت زمان زیادی عمر می کند.

البته برای این که عمر اسباب بازی های شان را زیاد کنند خدمات پس از فروش دارند تا اگر اسباب بازی ها به هر دلیلی شکست آن ها را تعمیر کنند تا نگرانی والدین از هزینه ای که برای خرید اسباب بازی دارند کم شود و البته بچه ها بعد از بزرگ شدن هم همچنان صاحب اسباب بازی خود باشند و شاید روزی آن را به فرزندشان هدیه دهند.

پارچه و چوب گزینه های او بودند اما انتخاب منیری تهیه اسباب بازی با چوب شد. دغدغه بعدی همین جا خودش را نشان داد. آقای منیری می خواست که خورده های اسباب بازی چوبی به دستان دخترش نرود و دستان کوچکش را زخمی کند. مدیرعامل این برند به واسطه درس های دانشگاه طراحی را یاد گرفته بود اما از خواهرش هم که در دانشگاه رشته گرافیک خوانده بود کمک گرفت تا بهترین اسباب بازی را با چوب تولید کنند.

اولین اسباب بازی برای دختر کوچک خانواده با کمک پدر و عمه تولید شد و نتیجه اینقدر لذت بخش بود که جرقه تولید اسباب بازی برای همه فرزندان ایران در ذهن خواهر و برادر به وجود آمد و کسب و کار خانوادگی با یک نیاز و بعد خلاقیت خواهر و برادری شکل گرفت.

خانواده های خوشحال از بازی های چوبی

درست است که ایده تولید یک اسباب بازی چوبی لذت بخش بود اما خواهر و برادر برای شروع کسب و کار با آزمون و خطا کار را شروع کردند و در ابتدا نمی دانستند که شروع کار قرار است به چه سمتی برود. ماهی های کوچک رنگ آمیزی شده و سگ های چوبی ساخته شدند و عکس محصولات تولیدی در یک صفحه اختصاصی در فضای مجازی گذاشته شد. در کنارش هم آنها محصولات خود را در فروشگاه ها ارائه کردند و منتظر ماندند تا ببینند واکنش ها چطور است.

انگار دغدغه همه خانواده های دیگر هم بود و همین باعث شد بسیاری از پدر و مادرها که احساس نیاز کرده بودند به فکر خرید از محصولات آنها بیفتند. واکنش و علاقه والدین باعث شد که خواهر و برادر

حرف از تولید اسباب بازی که می شود همه در ذهنشان یاد اسباب بازی های کشور چشم بادمی ها یا کشور ترک زبان می افتند. در ایران اما تولیدکننده های زیادی هستند که برای کودکان اسباب بازی تولید می کنند؛ اسباب بازی هایی که اتفاقاً بسیاری از آنها خلاقانه، شکیل و با توجه به استانداردهای جهانی است. تولیدکننده های داخلی اسباب بازی درست مانند بسیاری از تولیدکننده های دیگر با چالش هایی روبه رو هستند؛ چالش هایی که می تواند رابطه مستقیمی در تولید، عرضه کالا و رساندن یک اسباب بازی کاملاً ایرانی به دست فرزندان ایرانی داشته باشد. هرچند که تولیدکننده های اسباب بازی با تامین مواد اولیه برای تولید مواجه هستند با این وجود اما سعی دارند چرخ تولید اسباب بازی ایرانی را بچرخانند، اشتغالزایی کنند و برای فرزندان ایرانی اسباب بازی ایرانی باکیفیت تولید کنند.

تا بسته بندی شوند. پدر و مادری آنها را بخرد و به کودکی هدیه دهد. اسباب بازی ها در آغوش کودکی جای بگیرند و شوق کودکی همراه با بازی و خلاقیت را شکوفا کنند.

تولد اسباب بازی چوبی کوچک

تولد هر برندی یک داستان دارد. گاهی یک فکر بکر، گاهی یک نیاز و گاهی هم یک علاقه باعث تولد برند تجاری می شود. برای برند «چوبک» همه چیز از یک تولد شروع شد. از زمانی که مدیرعامل یا به قول خودشان بابای اسباب بازی های چوبی گزارش ما سه سال پیش طعم پدر شدن را چشید و خدا به او دختر کوچکی هدیه داد. دغدغه تهیه یک اسباب بازی ایرانی باکیفیت، خلاقانه و استاندارد باعث شد که آقای منیری که در دانشگاه رشته معماری خوانده بود به فکر تهیه یک اسباب بازی خوب مناسب دخترش بیفتد.

او در فروشگاه های اسباب بازی هر روز می گشت و به عنوان یک پدر دغدغه مند دنبال تهیه یک اسباب بازی خوب برای فرزندش بود. بعد اما زمانی که دید بازار انتظارات او را تامین نمی کند رفت دنبال ساخت آن. در ابتدا ساخت اسباب بازی دست ساز با

یک روز در کارگاه

اینجا نه یک کارگاه خیاطی که یک کارگاه نجاری است؛ جایی در بخش غربی استان مرکزی در شهرستان دلیجان خیابان رازی یک در بزرگ آهنی باز می شود و کارگران را نشان می دهد که مشغول کارند. کسانی که پشت دستگاه ها نشسته اند و چوب می برند؛ البته نه برای ساختن میز و صندلی. قطعات ریزتر است و با دقت برش می خورد.

قطعات ریز برش خورده چوب ها برای مجسمه سازی هم نیست. اینجا اشکال ساده دایره، مربع، بیضی و اشکال متفاوت مانند سگ، ماهی و گربه کوچک و بزرگ با دستگاه ها برش می خورد و کنار هم چیده می شود. اینجا کارگاه نجاری ساخت اسباب بازی های چوبی است.

بوی خوش چوب می پیچد در فضا. بعد اما بوی دیگری می پیچد؛ بوی رنگ. بعد از این که شکل های مختلف برش خورد، تکه ها چیده می شود روی میزی تا رنگ بنشیند روی اشکال نامفهوم. قلم مو رنگ قرمز، آبی، زرد و نارنجی را می نشانند روی چوب تا هویت دهد به آنها. رنگ زرد یک ماهی، رنگ قهوه ای یک اسب و رنگ آبی یک سگ چوبی می سازد. بعد چوب های رنگ شده روی میز دیگری منتظر می مانند

لیلا شوقی

روزنامه نگار